

[Knud Jespersen.]

men det afgørende er, at den koncentration, der vil komme ud af denne affære, er farlig. Den er farlig for demokratiet, for samfundsøkonomien og frembyder også fare for direkte indblanding i nationens indre anliggender. Efter hvilket kriterium skal domstolene dømme, hvis man appellerer sådanne sager og afslører, at der er tale om direkte concernforbindelser? Alle disse spørgsmål ville det være meget rart at kigge lidt nærmere på.

Sammenfattende skal jeg sige, at vi finder, at dette forslag mere er et fællesmarkedsdirektiv, således som det er bevist, af den 28. juni 1973. Det er lidt af en frækhed, at man fra Bruxelles siger til det danske folketing, at nu kan I bare vedtage det inden den 2. januar 1975, for så skal det i al fald være gennemført. Det er jo beklageligvis gået sådan, som vi spåede, eller endnu værre, at vi bliver et ekspeditionskontor for, hvad man beslutter i Bruxelles.

Vores kærlighed til dette lovforslag kan ligge på et overordentlig lille sted, og derfor vil vi anmode regeringen, selv om vi ved, det ikke hjælper en døjt, om at trække lovforslaget tilbage. Vi kan ikke medvirke, da det er en direkte følge af fællesmarkedsmedlemskabet, og vi vil naturligvis med den sammensætning, folketinget har, søge at påvirke de endelige bestemmelser gennem ændringsforslag til anden behandling.

Sammenfattende kan det siges, at vi ikke alene nærmest er imod, men vi er kategorisk imod, at man giver mere magt til udenlandske koncerner over dette danske indre anliggende, og derfor kan vi ikke godkende dette lovforslag.

Flygaard (DR):

På mit partis vegne skal jeg tilsige velvillig behandling af det fremsatte lovforslag, som vel på mange måder er en ajourføring af de faktiske forhold.

Når ministeren nu har fundet det rimeligt at lovgive under ét, vil jeg gerne spørge, om det er hensigten på længere sigt at opnå en fuldstændig sammensmeltning af banker og sparekasser. Hvis det ikke er tilfældet, er det måske knap så indlysende, at man får en sådan fælles lovgivning.

Jeg vil gerne spørge, hvorledes man er nået frem til, at kravet om egenkapital skal

være på 5 mill. kr. Skyldes det et hensyn til eksisterende banker og sparekasser? Skyldes det et ønske om at dæmpe for tilgang af udenlandske pengeinstitutter såvel som indenlandske?

Når ministeren taler om den væsentlige udvidelse af sparekassernes virkeområde, er det for så vidt rigtigt, men på den anden side ved vi jo også, at Fællesbanken i betydeligt omfang har udført den række af bankforretninger, som sparekasserne ikke hidindtil har måttet udføre.

Hvad er forklaringen på, at det offentlige skal være repræsenteret i sparekassernes, men ikke i bankernes bestyrelse? Med disse bemærkninger skal jeg tilsige velvillig behandling af lovforslaget.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg vil gerne takke det flertal af ordførerne, der har givet udtryk for, at man vil lade dette forslag underkaste en velvillig behandling i udvalget. Det er jo et forslag, der er forberedt tværpolitisk, idet det var i VKR-regeringens tid, de undersøgelser og forberedelser blev sat i gang, som ligger bag forslaget, og det er den foregående socialdemokratiske regering, der i alt væsentligt har været ansvarlig for udarbejdelsen af forslaget, som nu er fremsat af mig med blot en enkelt væsentlig ændring. Det er for mig — og jeg er sikker på, at det også er det for de kredse, der lovgives om i dette forslag — væsentligt, at en så bred tilslutning her i tinget som muligt kan opnås til en lovgivning af denne art, der jo for det væsentlige indholds vedkommende er af en meget saglig og upolitisk karakter.

Jeg er klar over, at de ting, der kan blive politiske stridsspørgsmål — nå ja, der er naturligvis spørgsmålet om konsekvenserne af vor tilknytning til EF, men det er jo en sag, som der ikke er nogen anledning til her ved denne lejlighed at tage op til fornyet behandling. Det blev jo rigtigt erkendt af hr. Aage Frandsen, at det var nu engang et faktum, vi må bygge på.

Men bortset fra fællesmarkedsspørgsmålet er det mest diskutabelt og det, der vel politisk kan sætte sindene mest i bevægelse, spørgsmålet om den offentlige repræsentation i henholdsvis bankers og sparekassers bestyrelser.

Når jeg ikke i det fremsatte forslag har